

16. september 2016

NAGRADE 20. FESTIVALA SLOVENSKEGA FILMA

V soboto, 16. septembra, so bile v amfiteatru Avditorija v Portorožu podeljene nagrade 20. Festivala slovenskega filma.

NAGRADE

1. vesna za najboljši celovečerni film

DRUŽINA

Produkcija: Cvinger film

Koprodukcija: RTV Slovenija, Zwinger film

Režija: Rok Biček

Utemeljitev: Družina je s svojim neizprosno iskrenim prikazom življenja na socialnem in kulturnem robu Slovenije prepričljivo pokazala, da se širši družbeni problemi na koncu vedno lomijo na konkretnih posameznikih. Film je še zlasti prepričljiv, ker njegov režiser, Rok Biček, posnetega materiala ni zvezal v lahko razumljivo pripoved, ki bi gledalcem ponujala preprosto interpretacijo dogajanja. Za film je namreč značilna kompleksna dramaturška in časovno-prostorska struktura, ki nas sili, da si dogajanje osmislimo sami, s tem pa ostajamo aktivni gledalci, ki ne sprejemamo vsega, kar nam ponujajo vedno bolj populistično naravnani množični mediji.

2. vesna za najboljši celovečerni igrani film

IVAN

Produkcija: Staragara

Koprodukcija: Propeler Film Zagreb, RTV Slovenija

Režija: Janez Burger

Utemeljitev: Janez Burger je s svojim Ivanom ustvaril vrtoglav ples podob in zvokov, ki gledalca zgrabi že v prvem prizoru in ga ne izpusti vse do konca. Tako oblikovan film tvori pretresljiv komentar stanja duha v sodobni Sloveniji, a ne le to. Njegovo skoraj hipnotično osciliranje med čustvi hrepenenja in obupa je namreč nekaj, kar tako ali drugače poznamo vsi ljudje, zaradi česar film v resnici nagovarja tudi širše občinstvo, Burgerjev četrti celovečerec pa odlikuje tudi drzen prikaz nehvaležnega mesta, ki je v družbi še vedno dodeljen ženski.

3. vesna za najboljšo režijo

HANA A. W. SLAK

(Rudar)

Režija: Hanna Slak

Produkcija: Nukleus film

Koprodukcija: Michel Balague

Utemeljitev: Hana Slak je pretresljivo zgodbo o rudarju, ki se kot neke vrste novodobna Antigona bori za dostojen pokop žrtev povojnih pobojev, podala z izjemno mero pripovednega občutka. Njen film tako odlikujejo odlični ritem,

spretna dramaturška konstrukcija, učinkovita raba glasbenih vložkov in seveda tudi delo z igralci, ki jim je brez velikih besed uspelo pokazati, da so mali posamezniki praviloma največji ljudje.

4. vesna za najboljši scenarij

SRDJAN KOLJEVIĆ, MELINA KOLJEVIĆ, JANEZ BURGER, ALEŠ ČAR

(Ivan)

Utemeljitev: Srđan Koljević, Melina Koljević, Janez Burger in Aleš Čar so pripravili čvrst scenarij, ki skozi osebno dramo glavne junakinje spretno naslavlja širše družbene probleme. Ključno pri tem je, da scenarij pri konstrukciji likov ne zapada v ceneno manihejstvo in da z razvojem dogodkov nekajkrat tudi močno preseneti – ne da bi pripovedni obrati delovali kakor koli prisiljeno.

5. vesna za najboljšo glavno žensko vlogo

MARUŠA MAJER

(Ivan)

Utemeljitev: Maruša Majer je svojemu liku brez zadržkov poklonila celo sebe; svoje telo, svoj duh, svojo ranljivost in svojo zdržljivost. Vživela se je v vlogo Mare, ki ji ob rojstvu sina Ivana ni bilo dano, da bi si oddahnila in si opomogla. Fizične in čustvene zlorabe so kot porodni krči, skozi katere se je Mara iz ženske prelevila v mater. Takrat je na njenem obrazu, ki je še vedno nosilo sledi te boleče transformacije, končno zasijal nasmeh.

6. vesna za najboljšo glavno moško vlogo

LEON LUČEV

(Rudar)

Utemeljitev: Leon Lučev je s svojo večplastno interpretacijo oblikoval izjemno prepričljiv lik rudarja Alije. Lučev nas zadržano, naravno in minimalistično, ko pa to vloga zahteva, tudi eksplozivno potegne globoko v Alijeva stanja, prepričanja in odločnost, da bo za vsako ceno naredil pravo stvar. Z ekspresivnim pogledom in subtilno gesto mu uspeva izražati intenzivne emocije tudi takrat, ko ne govori, s čimer je oblikoval skrajno življenjski in hkrati tudi zelo impresiven igralski lik.

7. vesna za najboljšo stransko žensko vlogo

IVANKA MEŽAN

(Vztrajanje)

Režija: Miha Knific

Produkcija: Nukleus film

Koprodukcija: This and That Productions, Helios – sustainable film

Utemeljitev: Ivanka Mežan je zaigrala lik ženske, ki je priča zadnjim vzdihljajem svojega ljubega moža. Sredi temačnega hodnika bolnišnice se odvija tiho, nemo poslavljanje, kjer obupano išče človeško prisotnost, a je nihče ne vidi ne sliši. Igralki je bila situacija izziv, da je z minimalno igro vsak trenutek vedno globlje odstrla pogled v srce in dušo svojega lika in s tem narekovala trajanje kadra in ritem celotne sekvence.

8. vesna za najboljšo stransko moško vlogo

BRANE GRUBAR

(Vztrajanje)

Utemeljitev: Brane Grubar je upodobil popotnika na obali počitniškega mesta, kjer se je poletje že zdavnaj poslovilo. Tudi sam se je prišel posloviti od pepela žare, ki jo skriva v naročju. Njegov pogled drsi po gladini morja in takrat ga, kot bi se navzel njegovega plimovanja, preplavijo čustva. Igralec je vztrajal v njihovem zanosu in njegov lik prepustil nekontroliranim gestam, ki so pepel ljubljene osebe namesto k morju, mehanično, samodejno nosile v njegova usta. S ponotranjeno igro Braneta Grubarja se je skoraj banalni pogreb spremeni v veličastno izpoved ljubezni.

9. vesna za najboljšo fotografijo

MARKO BRDAR

(Družinica in Ivan)

Družinica

Režija: Jan Cvitkovič

Produkcija: Perfo

Koprodukcija: Pilon media, RTV Slovenija

Utemeljitev: Za Marka Brdarja je filmsko platno kot slikarsko platno, kamor sloj za slojem nanaša barve in njihove odtenke, sence in njihovo stopnjevanje, temo in svetlobo, ki dajejo filmom dodatno, čisto novo dimenzijo. Njegova kamera je kot občutljivo oko, ki živi za svoje like.

10. vesna za najboljšo izvirno glasbo

DAMIR AVDIĆ

(Družinica in Ivan)

Utemeljitev: Damir Avdić je s svojo avtorsko glasbo v filmih Družinica in Ivan ustvaril diskretno a ekspresivno glasbeno ozadje, ki o dogajanju pogosto pove veliko več kot besede, ki jih izrekajo nastopajoči. Avdićeva glasba je tesnobna in lepa hkrati, zlasti pa je izjemno filmska, saj se je avtor namesto na glasbeni razvoj osredotočil na oblikovanje vzdušja. Njegovi glasbeni motivi tako redko obsegajo več kot zgolj nekaj akordov, vendar pa prav vsak od teh zadane natanko tja, kamor meri.

11. vesna za najboljšo montažo

VLADO GOJUN

(Rudar)

Režija: Hanna Slak

Produkcija: Nukleus film

Koprodukcija: Michel Balague

Utemeljitev: Vlado Gojun je s svojo občuteno montažo različne vsebinske poudarke, ki so značilni za film Rudar, sestavil v tekočo, ne pa tudi povsem gladko celoto. Ker je v jedru pripovedi eksistencialni nemir glavnega junaka, je namreč Gojun nekaj tega nemira z občasnimi ostrejšimi rezi ohranil tudi na ravni forme in na ta način dosegel, da film zveni tako v globino kot v širino.

12. vesna za najboljšo scenografijo

JANEZ PROHINAR

(Košarkar naj bo)

Režija: Boris Petkovič

Produkcija: Gustav Film

Koprodukcija: RTV Slovenija, MB Grip, Studio Ritem, Unicasting, PECL

Utemeljitev: Janez Prohinar je s svojo scenografijo simpatičen film o mladem košarkarju povzdignil na raven slikovite parabole o pomenu ljubezni, tovarištva in zvestobe.

13. vesna za najboljšo kosumografijo

EMIL CERAR IN POLONCA VALENTINČIČ

(Družinica)

Režija: Jan Cvitkovič

Produkcija: Perfo

Koprodukcija: Pilon media, RTV Slovenija

Utemeljitev: Emil Cerar in Polonca Valentinčič sta s svojimi kostumi spretno poudarila tako počasno drsenje družine na socialni rob kot tudi raznovrstnost načinov, s katerimi se posamezni člani družine soočajo z izzivi revščine.

14. vesna za najboljšo masko

ALENKA NAHTIGAL

(Ivan)

Utemeljitev: Tankočutno izdelana maska Alenke Nahtigal se Maruši Majer v filmu Ivan prilega kot druga koža. Nosi sledove njenega trpljenja ob rojstvu otroka in kasnejših fizičnih zlorab, sočasno pa deluje kot močan vizualni element, ki v gledalca prenese občutek njene skeleče bolečine, ki nas oplazi "à la fleur de peau"...

15. vesna za najboljši zvok

BOŠTJAN KAČIČNIK

(Družinica)

Utemeljitev: Boštjan Kačičnik je s svojim prispevkom ustvaril pestro in hkrati pretresljivo zvočno kuliso, ki zagotavlja, da gledalcev dogajanje ne zadane zgolj v srce, pač pa tudi v želodec.

16. vesna za najboljši dokumentarni film

PLAYING MEN

Režija: Matjaž Ivanišin

Produkcija: NOSOROGI

Koprodukcija: Restart

Utemeljitev: Duhovit dokumentarec, ki nas pelje preko fizične do mentalne igre, dokler tudi Igra sama ne izgine in v njej ostane samo pesem. Bivanjsko tesnobo, ki jo povzroči odsotnost Igre, avtor z ironično avtosamorefleksijo izkoristi, da se skupaj z njim spomnimo Igre, igranja in igrivosti.

17. vesna za najboljši kratki igrani film

APOPTOZA

Režija: Tomaž Gorkič

Produkcija: Blade produkcija

Koprodukcija: NuFrame, Strup produkcija

Utemeljitev: Tomaž Gorkič v znanstveno fantastičnem filmu Apopotoza leta 2074 zgradi futuristično mesto, v katerem ljudje z identifikacijskimi čipi umirajo vsem na obeh. Njihova trupla izrabljajo v prehrambeni industriji in aluzija na nacizem je mogočna. Produkcijsko močan izdelek, ki z mračno atmosfero vzpostavlja neposredni namig na iztrebljanje človeške identitete, obenem pa skrbvzbujajoče tesnobno preizprašuje prihodnost.

18. vesna za najboljšo manjšinsko koprodukcijo

MOŠKI NE JOČEJO

Režija: Alen Drljević

Produkcija: Deblokada (ba)

Koprodukcija: Iridium Film, Živa produkcija, Manderley Films

Utemeljitev: Vojni veterani skozi intimne zgodbe delijo dvom v lastne odločitve, ki jih je pogojevala tuja volja.

Izbrana igralska zasedba in njihove bravure nas na pretresljiv način predstavijo v občutja preživelih.

19. vesna za najboljši animirani film

CELICA

Režija: Dušan Kastelic

Produkcija: Bugbrain Inštitut

Koprodukcija: RTV Slovenija

Utemeljitev: Izjemna vizualna podoba navdihuje z univerzalno in pretresljivo vsebino. Kaže nam sliko enoumne množice sploščenih glav, ki ne dovoljuje drugače mislečih in ubija vsakršno rast posameznikove volje in moči.

Virtuoznost zgodbe, režije, tekature, glasbe in animacije jemlje dih in nas prikuje na stol. Animirani film, ki je brez dvoma eden največjih presežkov letošnjega filmskega festivala.

20. vesna za najbolj izvirni avtorski prispevek (eksperimentalno AV delo)

VZTRAJANJE

Utemeljitev: Eno življenje v tisoč življenjih, ena zgodba v tisoč zgodbah. Svež in izviren impresionistični kolaž in avtor, ki je naredil izstopajoč film tudi brez klasične naracije.

21. vesna za najboljši študijski film

ANJA GANJA

Režija: Peter Bizjak

Produkcija: AGRFT UL

Utemeljitev: Film na bizaren način prikaže razpad odnosa med odvisnikom, ki se sam počasi spreminja v rastlino in dekletom, ki njegovega vegetiranja ne odobrava. Odlična igra Lize Marije Grašič in Tinesa Špika, zamolkla fotografija Boja Nuvaka, dobra maska Mirjam Kavčič, ter duhovita in natančna režija Petra Bizjaka, pričara kompakten film, ki brez moraliziranja opozarja na nevarnost, da z odmikom v svet omame lahko postanemo samozadostno apatični.

22. vesna za posebne dosežke

VSAKA DOBRA ZGODBA JE LJUBEZENSKA ZGODBA

Režija: Matjaž Ivanišin, Rajko Grlić

Produkcija: Vertigo

Koprodukcija: NP7

Utemeljitev: Matjaž Ivanišin in Rajko Grlić sta s filmom Vsaka dobra zgodba je ljubezenska zgodba ustvarila tako doživeto meditacijo o izjemni vztrajnosti ljubezni kot tudi ekspresivno parabolo o staranju in veličasten poklon morda najmočnejši generaciji slovenskih gledaliških in filmskih ustvarjalcev. Ampak še pred vsem tem gre za film, ki bi s svojo izjemno toplino lahko talil ledenike, tudi tiste največje.

23. vesna za posebne dosežke

LP FILM BULDOŽER – PLJUNI ISTINI U OČI

Režija: Varja Močnik

Produkcija: Nord Cross Production

Koprodukcija: RTV Slovenija, Invida, Zvokarna, Strup, Blade, Nuframe, Radio Študent

Utemeljitev: Dokumentarec ki nadgradi glasbo in grafiko te hvalnice norosti »Pljuni istini v oči«. Gledalca iz dvorane pospremi s hrepenenjem po tistem času in željo da še enkrat takoj posluša originalno vinilko z ovitkom v roki.

24. vesna za nagrado občinstva

KOŠARKAR NAJ BO

OSTALE NAGRADE

Nagrada Teleking se podeli dobitniku vesne za najboljši celovečerni igrani film: postproduksijske usluge v vrednosti 5. 000 EUR

IVAN

Nagrada IRIDIUM se podeli dobitniku vesne za nagrado občinstva: postproduksijske usluge v vrednosti 5. 000 EUR

KOŠARKAR NAJ BO

Nagrada Žirije slovenskih filmskih kritikov in kritičark:

IVAN

Utemeljitev: Nagrado slovenskih filmskih kritikov in kritičark na jubilejnim 20. Festivalu slovenskega filma pa podeljujemo pogumnemu in sodobnemu filmu, ki nas je prepričal na vseh nivojih svoje sporočilnosti.

Realističen scenarij, ki razgalja tako krutost kot krhko naravo medčloveških odnosov, je omogočil razcvet neustrašnemu in drznemu ženskemu liku, kot ga v slovenskem filmu ne pomnimo. Presunljiva, surova in mogočna predstava Maruše Majer se nam zažre pod kožo in nas odkrito sooči z ranjeno psiho glavne akterke Mare. Občutljiv odnos med materjo in otrokom prikaže na premišljen, večplasten način, ki nas pretrese in priklene na sedež. Intenzivno zgodbo in igralsko magijo beleži hladna, a subtilna fotografija, ki nas v harmoniji z minimalistično in skoraj hipnotično glasbo popelje na tesnobno čustveno popotovanje v globine človeške ljubezni, sočutja in bolečine. Vse to govori o tem, da je delo mojstrsko orkestriral režiser, ki je iskren do svojega filma in gledalcev.

Nagrada Art kino mreže Slovenije; kritiško žirijo so sestavljali: Žiga Kump (Kulturni dom Krško), Samo Seničar (Mestni Kino Metropol), Aliki Kalagasidu (Mestni kino Kinodvor)

IVAN

Utemeljitev: Film Janeza Burgerja Ivan je psihosocialna diagnoza današnjega časa o izgubljenosti sodobnega človeka in iskanju samega sebe. Osrednja protagonistka filma je oseba, ki ne spada nikamor oziroma ne pripada nikomur. Da bi postala to, kar mora postati, ji ne preostane drugega, kot da vzame stvari v svoje roke.

Burger na pleča Maruše Majer postavi čustveno zahtevno psihološko zgodbo, ki jo skupaj spretno privedeta do zaključka brez kančka sentimentalnosti in patetike.

Najboljši film sklopa Podmladek

VONJ PO RAZKROJU

Režija: Anže Testen

Produkcija: neodvisna

Koprodukcija: SVŠGL

Utemeljitev: Anže Testen v filmu s hitro montažo spretno prepleta realno in imaginarno, s čimer poustvari čustveno doživljanje najstnice v duševni stiski.